

Lente

In deze maand begint het voorjaar. De eerste bloemen worden zichtbaar, met een beetje geluk zien we de eerste lammetjes in de wei en vogels beginnen weer hun nesten te bouwen. Ieder jaar ben ik opnieuw verrast door de kracht van de natuur. De winterse kou heeft het niet kunnen winnen van de levenskracht die ongezien in de natuur verborgen gaat.

In mensen zie ik soms hetzelfde gebeuren. Een mens die door een crisis in zijn leven gaat blijkt vaak sterker dan hij ooit voor mogelijk hield... Waar geen uitweg meer lijkt te zijn uit problemen daagt ineens toch weer het morgenlicht. Waar het op aankomt als alles tegenzit, is dat je uit blijft kijken naar betere tijden, naar warmte, naar licht, en je laat raken door de eerste tekenen van het nieuwe leven. Martinus Nijhoff schreef er een intrigerend gedicht over:

DE VIJAND

*Mijn vijand ziet mij aan:
Hij zegt, waar is uw Heere?
Maar hoe kan hij verstaan
Zoolang hij naar mij kijkt,
Dat heel de wereld reeds
Het veld is uwer rozen,
En ik een wortel ben
Waar winter niet uit wijkt.*

*Mijn vijand keert zich af:
Terstond zie ik zijn handen,
Zijn schouders en zijn hoofd
Met ranken overstrooid –
Hij die u niet herkent
Gaat lachend door uw lente,
Hij die uw zomer ziet
Blijft wachten, onontdood.*

*Mariette Fleur ofs
Maart 2011*